

ΔΙΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΕΤΟΣ 1ον

ΑΡΙΘΜΟΣ 3ος

Τιμᾶται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λε-
πτὰ 45. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
τὸ ἰσὸν τιμον.

Κεφαλληνία, 6 Νοεμβρίου 1859.

ΕΝΩΜΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΔΙΚΕΙΟΥ.

Ἐμπρασιτήριον ἐνὸς Ληξουραίου κατὰ τῆς ἀπὸ 29 Σεπτεμ-
βρίου περελθόντος, πρὸς τὴν Λόρδον Μέγαν Ἀρμοστήν, ἀπευθυ-
νύσης προσηνέσεως τῶν 779 Ληξουραίων, καὶ καταχωρίσεως
ἐν Ἀριθ. 436 τῆς Ἐπιστάμου.

Ὁ ἐμφανιζόμενος ἀποστέλλει τοὺς 779 καὶ τὴν περὶ ἧς ὁ λό-
γος προσηνέσιν εἰς τὸν Διάβολον, ἵνα ἐκ τῆς Γραμματείας του,
ἐκδοθῇ ἑρμηνεία τοῦ ἀλλοκότου ἐκείνου καὶ τραγελαφικοῦ ὑπο-
μνήματος, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται, ἀγνωεῖ πῶς, ἡ ὑπογραφή του.

Τὸ Διαβολοδικεῖον

Ἐνὸν τὴν αἴτησιν δικαίαν καὶ σύμφωνον μὲ τὸ πνεῦμα του
πραγμάτων του, ἐκδίδωσι τὴν παρὰ πόδας ἑρμηνείαν.

Ἐρμηνεία κατὰ τὸν Διάβολον τῆς ἀνωπεριγραφείσης
προσηνέσεως.

Ἰδοὺ ἦκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται
περὶ ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ
Θεός μου ἡβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν
μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

(Λαβὶδ Ψαλ. λθ'. 8—9)

Ἐξοχώτατε.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἐν νήσῳ Κεφαλληνίας ἀφίστηντες, ἡ Υ. Ε.
κατεδίξατο νὰ ἐλλιμενισθῇ εἰς τὸν ἀλλιμενον λιμένα μας· νὰ
παύσῃ τὸ ἄττατον ἑδαφὸς μας καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ἄχαρὶ μας
πολιτικόν· ἅπερ ὅλα θὰ ὑπενθύμισαν εἰς τὴν Υ. Ε. τὸ ὁμηρικόν
« με βατὴ γῆ μὴ κλωτῇ θάλασσα »

Ἐπειδὴ εὐμένως ἐνεβλέψατε εἰς τὰς εὐγνωμόνους ἐπιδείξεις,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ἀεὶ προεκάλουν τὰ εὐγενῆ αἰσθητά, ὁ προσηνέστατος χαρακτήρ καὶ ἡ γοητευτικὴ συμπεριφορὰ τῆς Υ. Ε. ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ ὄντως ἀξιαγάσσα ἠθικὰ τῆς πλεονεκτημάτων· πρὸ πάντων δὲ καὶ ὑπὲρ πάντων ἡ ἀθλία τοῦ λιμένος μας κατὰστασις καὶ τὸ πλῆθος τῶν Φυκίων, τὰ ὅποια ἐπαπειλοῦσιν, ἀπὸ στιγμῆν εἰς στιγμήν, νὰ μᾶς καταθάψωσι, ὡς αἱ λάβαι τοῦ Οὐέσου, τὰ πάλαι Ἡράκλεια, καὶ τὰς Πομπήϊας, ὥστε νὰ μείνωμεν θέμα, εἰς τοὺς ἐκπεπληγμένους μεταγενεστέρους μας, φυσικοκραχαιολογικῶν σπουδῶν, καὶ νὰ προστεθῇ μεταξὺ τῶν περιέργων φαινομένων τῆς φύσεως καὶ ἡ ἀποφοκίωσις τοῦ Ληξουρίου.

Ἐπειδὴ οὐδὲν ἡμελήσαμεν ὅπως αἱ ῥηθεῖσαι ἐπιδείξεις εὐπρόσδεκτοι ἀποβῶσιν τῇ Υ. Ε. οὗται ἡ εἰληκρινὴς ἔκφρασις τοῦ πρὸς τὴν Υ. Ε. ἐξιδιασμένου σεβασμοῦ, καὶ σταθερᾶς μας ἀρροσιώσεως, αἰσθητά ἅτινα κατ' ἀνεξήγητον ἠθικὸν φαινόμενον (ἴσως κατὰ μεσευρισμὸν) καὶ ὡς ἐκ γοητείας ὑπὲρ τῆς Υ. Ε. μᾶς κατέλαβον!

Ἐπειδὴ ἡ εἴσοδος τῆς Υ. Ε. εἰς τὴν πόλιν μας δὲν δύναται πρεπόντως νὰ παραλληλισθῇ, εἰμὴ μὲ τὴν τοῦ Σωτῆρος εἰς Ἱερουσαλὴμ, (ἐκτὸς ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην παρευρίσκετο εἰς μόνος πῶλος ὄνου) διὰ τὰς διπνεκεῖς ζιτωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Υ. Ε., τὰς συνεχεῖς ἐπωδὰς μὲ ὅλο μὲ ὅλο! πόρτο πόρτο! καὶ διὰ τὰς ζωηρὰς ἐκπυρσοκροτήσεις ἐκ τοῦ ποικιλοσημιοφόρου σολίσκου μας.

Ἐπειδὴ τέλος κατὰ τὴν αἰσίαν ἐκείνην ἡμέραν, ἥτις διὰ λευκῆς ἐσημειώθη εἰς τὰ χρονικά μας, εὐηρεστήθη ἡ Υ. Ε. νὰ μᾶς ὑποσχεθῇ 779 λίτρας, ὡς δῶρον τῆς χαριτοδότης Ἀνάσσης μας, πρὸς ἐκφυκίωσιν καὶ καταρτισμὸν προκουμαῖας καὶ λιμένος.

Δι' ὅλα ὅσα ἀνωτέρω ἐρρήθησαν

Ἀποτασσόμεθα ἐπισήμως, τούθενθεν, οἱ ὑποτιτλοφορούμενοι καὶ ἐδῶ ὑπογεγραμμένοι, πάσης οἰκοδότου ἀρχῆς καὶ ιδέας, ἀντικειμένης εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Υ. Ε. καὶ συντασσόμεθα ἀδυσσπᾶστως, Ὑμῖν, Ὑμεῖς γὰρ καὶ μόνοι παρέχετε ταῖς ὑποφαινομένοις χρησταῖς ἐλπίδα· αἰσιωτέρου μέλλοντος!!.

Ἐσμέν ὅλοι 779 ἀλλ' ἂν θελήσῃτε ν' ἀποστείλῃτε μεταξὺ ἡμῶν ἀποίκους Ἰνδοὺς, Κινεζοὺς ἢ Μελιταίους, θέλωμεν ἐπ' ἀπαίρῳ πολυπλασιασθῇ καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην τοιαύτην περίστασιν στολίσαι με περισσώτερα ὀρθὰ καὶ ὑπομνήματα.

Δέχθητε Μυλόρη, τὸ παρὸν ὡς μνημεῖον αἰώνιοι τῆς ἀρροσιώσεώς μας πρὸς ὑμᾶς, πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος καὶ πρὸς τὴν Χαριτοδότην μας Ἀνάσσαν. Ἐγένετο ἐν Στορξουπόλει Α'. ἔτος

ἀπὸ ἐξέσεως Στὸρξ.

Μ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

Τῇ 5 ὁδιδόντος, ἐνεφανίσθη ὁ Κυρ. Α. Ν. Πολλάνης Πετρίδης, ὅστις ἀποστέλλει ὅλους τοὺς καθυστεροῦντας συνδρομητὰς τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Παλιγγενεσίας καὶ Καθημερινῶν εἰς τὸν Διάβολον, ἐξαιτούμενος, πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὴν Ἀποθήκην τοῦ τὰ ὀνόματα ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἐντίμων ἐκείνων ἀτόμων ἡ αἰτησίς του παραδέχεται τροπολογικῶς διακρατεῖται τοῦτέστι, ἡ ἐν συνόλῳ ἀποστολὴ εἰς τὸν Διάβολον τῶν βηθέντων Συνδρομητῶν, ἀλλὰ ἀποποιούμεθα τὴν κατ' ὄνομα καταχώρησιν τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἂν βιαζῆται δὲ, ὡς τ' ἀποστελεῖ εἰς τινὰ ἐπίσημον Ἐφημερίδα τοῦ Κράτους ἥτις διακρίνεται διὰ τοιαύτας καταχωρήσεις.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΟ.

(Μετάφρασι ἀπὸ τὸ Κινέζικο)

Σὰν τὰ μοναχὰ χαρτιά ὅπου ζητιῶνται μὲ ζῆλο καὶ πληρῶνονται μὲ εὐχαρίστησι εἰς τὸν τόπομας εἶναι τὰ τραπουλόχαρτα· κόμει μίαν ἀναφορὰ στὴ σεβαστὴ μας Κυβέρνησι, νὰ σοῦ τὰ παραχωρήσῃ ὡς μονοπωλιῶ, καὶ τότες μὴν τὰ πούλῃς παρὰ θηλυκομένα μὲ τὴν Ἐφημερίδα σου. α Τράπουλα καὶ Λύχνος, Λύχνος καὶ Τράπουλα. » Ἔτσι ἡ μία ἐξόδεψις θὰ βοηθᾷ τὴν ἄλλη, καὶ τότες ὁ Λύχνος σου θὰ ζητιέται μὲ ζῆλο καὶ θὰ πλερώνεται μ' εὐχρηστίαι.—Ὁ Λύχνος θὰ τοῦ ἐνθυμᾷ τὴν τράπουλα καὶ ἡ τράπουλα τὸ Λύχνο. Ὁ Ἄσος π. χ. θὰ τοῦ ἐνθυμᾷ ὅπως ὁ Λύχνος· εἶναι μία καὶ μοναχὴ Ἐφημερίδα Οἰκογενειακὴ, μοναδικὴ γιὰ τὴ γλῶσσα της, γιὰ τὴν ἡθικὴ της, καὶ γιὰ ταῖς καταδρομῇς ὅπου σὰ χαλάζι πέφτουνε ἀπάνου της ἀπ' οὔλα τὰ μέρη—πῶς ἔχει ἕναμόνο συντάχτη, ὅπου μόνος του κίρλες τὴν ἐγιδίδει καὶ τέλος πάντω ὅπως δὲν ἦναι παρὰ μίανου χρόνου. Τὸ 2 ἤθελε ζηγᾷ τὸ διπλὸ σκοπὸ τοῦ Λύχνου ὅπου εἶναι νὰ μᾶς φέγγῃ μεσ' τὸ σκοτάδι ὅπου βρισκομάστε καὶ νὰ μᾶς ξεδῶνῃ μὲ τὲς ἱστορίες ὅπου σὰν τὴ μέλισσα μαζώνει ἐδάθενας καὶ ἐκείθενας.—Τὸ 3 θὰ τοῦ ἐνθυμᾷ τὴν τιμὴν τοῦ Λύχνου, ὅπου εἶναι τρεῖς ὀβολοὶ καὶ δεκαπέντε λεπτά.—Τὸ 4 θὰ φανερώνῃ ὅπως ὁ Λύχνος εἶναι διπλομένο· εἰς τέσσερα. —Τὸ 5 θὰ ἐνθυμᾷ ὅπως τὸ Λύχνο πούλῃ παρὰ μὴν φορὰ τὸν πῖε πέντε πέντε ἐπειδὴ ἐφοβήθηκε μ' ἕνα τσοῦ τρακόσιους τοῦ Συνδρομητὰς μήπως καὶ δὲν πιάσῃ τὸν ὀβολὸν τοῦ λαλοῦ του.—Τὸ 6 ὅπως δύο συνδρομητὰδες

ΔΑΚΟΒΑΤΕΡΟΣ

ΔΙΟΦΑΝΤΕΥΤΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥ

ἀξίζουμε γιὰ τὸ Λύχνο ἓνα ἑξαράκι. — Τὸ 7 τῆ βδομάδα καὶ ἐπομένως ὅπως καὶ ἡ δεύτερη βγένει ὁ Λύχνος. — Τὸ 8 ὅπως εἰς τὸν ὀγδοότου ἀριθμὸ ἐκατακοροταρίστηκε, γιὰ χαρὰ του, καὶ μᾶς ἐσυμπόνεψε μὲ τῇ βρώμα τῇ καφτρίλας του, ὅπου ἤθελε μὲ τὸ περιθώριον νὰ τοῦ ξεφτιλίσουμε. — Τὸ 9 ὅπως μὲ ἐννιά ὄβολα θὰ ἀγοράζουμε μία τράπουλα καὶ ἓνα Λύχνο, ἡλικὴ τροφή καὶ διασκέδασι. — Τὸ 10 τοῦ Δεκεμβρίου ἢ δέκα Νομοθέτες τῆς παλιᾶς Ῥώμης ὅπου ὁ Λύχνος ἠθέλησε νὰ μίμηθῇ στὴν Ἑφτάνησο, φέγγοντας γιὰ τρία ὄβολα, στὰ ἐλλείματα τῇ κοινωνίας μας. — Ὁ Ῥήγας θὰ ἐνθυμίζει ὅπως ὁ Λύχνος ἔχει τὴν τιμὴ νὰ μετράει μὲς τοῦ συνδρομητῆδες του καὶ τὸν Λόρδο Μέγχι Ἀρμοστή ὅπου εἶναι ὁ Ἀντιπρόσωπος τῇ Βασιλείσσης. — Ὁ Καβάλος ὅπως ὄντες ἔκανε τοῦ συνδρομητῆδες του ἐπὶ καθαλάρης. — Καὶ ὁ Φάντης ! ; σὰν τί νὰν τοῦ θυμάει ; Ἄ τὴν εὐρηκα ! τὸ Διόχοι ποῦ μοιράζει τὰ φύλλα του. Γιὰ μία τέτιζα συμβουλή ὁ Διόχοι δὲ σοῦ ζητάει παρὰ νὰ τοῦ στέρνη; κάπου κάπου τὸ φύλλο σου.

:Ο Γραμματεὺς τοῦ Διαβόλου ΒΕΛΛ ΦΑΓΩΡ.

ΕΝΩΤΗΣ ΕΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἀλληλογραφία τοῦ Διαβόλου

Τετ 5 ἑτουτουνοῦ 1859

Κύριε Διόχοι σὲ προσκυνῶ.

Μὲ μεγάλη μας εὐχαρίστησι εἶδαμε τὰ φύλα σου, καὶ πολὺ περισσότερο ἐπειδὴ ἐπαρτηρήσαμε ὅπως μᾶς ἐγνιάστικες καὶ ἐμᾶς τῇ μαῦρες, ὅπου δὲν ἔχουμε παρὰ τὴν ὀρπίδα σου καὶ ὅπου ἔχουμε τόσο συχνὴ αἰτία νὰ σοῦ στέρνουμε κανίσκια.

Γυναίκα καὶ Διόχοι εἶναι παλαιοὶ ἐχθροὶ, ὅμως ὁ καιρὸς τῇ ἐχθριὰς μας εἶναι τόσο ἀπομακρυσμένος, καὶ τὰ κακὰ ὅπου ἕνας τ' ἄλλουνοῦ ἐκάμαμε μᾶς ἐφέρανε ἀποτελέσματα τόσο εὐχάριστα, ὅπου οὐλές μας ἐλησμονήσαμε ἀπὸ πολὺ καιρὸ τὴν ἱστορίαν τοῦ Μήλου ποῦ μᾶς ἐφίλειψες καὶ ἐρπίζουμαι ὅπως καὶ ἡ ἀφεντιά σου μᾶς ἐσυμπάτησες τῇ δουλιᾷ τῇ μπουτίλιας — εἶδες μὲ πόση ἀφοσίωσι ἐλοηθήσαμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον ἀφοῦ ἐγινήκαμε φίλοι ! λίγες φορὰς σοῦ ἐδανείσαμε ἢ καυμένες τὸ βελέσι μας γιὰ νὰ πειράξῃς μὲ δαῦτο παιδιὰ, ἄνδρες, καὶ γέροντες, — ἀνὴπαντροὺς, παντρεμένους, καὶ χήρους — πτωχοὺς καὶ πλούσιους — καλὰ καὶ κακοὺς — μικροὺς καὶ μεγάλους — ὁμογενεῖς καὶ ἑτερογενεῖς — καλοὺς καὶ κακοὺς — παπᾶδες, καλοὺς καὶ κακοὺς — πατρι-
ἀρχάδες — ἀγίους καὶ ὡς καὶ φληρέους ! ! ! ! Ὅλες ἡ ἱστορίαις

εἶναι γιοματές ἀπὸ τῇ ἀνδραγαθίαις τοῦ βελέσιου μας, δὲν εἶναι βιογραφία ὁποῦ νὰ μὴ μπένῃ οὔτε συναξάρι· ποὺ νὰ μὴ τὸ με-
λειτῇ ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιο τὸ φέρνῃ κάθε λίγα ὁμπροστά. Ἀπὸ
ὅλα τοῦτα εἶναι φανερό ὅπως τὸ βελέσι ἐστάθηκε ὁ πλέον πιστός
σου ὑπέρτης, ὁ πουλιὸ ἐπιτήδιος μεσίτης σου καὶ τὸ δυνατότερό
σου ὄργανο, καὶ πῶς ἡ ἀφεντιά σου, ἀνέχῃ κομμάτι χαρακτῆρα,
πρέπει νὰν τὸ ὑπερασπίζεσαι, ἐναντίον ὁποιαοῦ ἤθελε τὸ προσ-
βάλει—γιατὶ τὸ βελέσι ἢ μονὸ εἶναι ἢ πεντάδιπλο, εἶναι πάντα
βελίσι· ἢ κολάδο ἢ ἀκολάριγο, εἶναι πάντα βελέσι· ἢ στενὸ ἢ
πλατὺ, εἶναι πάντα βελέσι· ἢ μακρὺ, ἢ κοντὸ (καθὼς τὸ θέλεις)
εἶναι πάντα βελέσι· ἢ στεφανωμένο ἢ ἀστεφανώτο εἶναι πάντα
βελίσι· ἢ μαλακῶρι τὸ πῶνε, ἢ κρινολίνα εἶναι πάντα βελέσι·
κοντολογῆς, ἀν τὸ σχῆμα του ἄλλαξε, κατὰ τὸ συρμὸ τῆς νέας μας
ἐποχῆς, ἢ οὐσία του εἶναι πάντα μία καὶ ἡ αὐτὴ, δηλαδὴ σκέπα-
πασμα γυναικίνο, καὶ ἡ γυναικὲς καθὼς ξέρεις ἔχουμε τέτοια ἀφο-
σίωσι καὶ ἀγάπη εἰς τὰ φορέματά μας, ὁποῦ στοχαζομάστε ὅπως
ἐκεῖνα καὶ ἐμεῖς εἴμαστε ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ, ἔτσι, ὄντες τὰ ἔχουμε
μὲ καμία, ἀρκινᾶμε καὶ τῆς κατηγοροῦμε τὴ θέστατον ἢ τὰ στι-
βαλίεταση, καὶ ἐκεῖνη πάλι, ἃ μᾶς ἀκούσῃ, προσβολιάζεται καὶ
κυβερνέται ὥσάν νὰ ἤθελε τῆς κατηγοροῦσιν τὴ διαγωγῇσι ἢ
τὰ παιδιὰση ἢ τὸν ἀνδραση· εἶναι μάλιστα ἄνδρες ὁποῦ ἤθελ'
εἶναι εὐτυχισμένοι ἀν οἱ ἀρχόντιστές σου τὸ ἀγαποῦσανε σὰν τὰ
στιβαλίετα σου. — Ὅλα τοῦτα τὰ ξέρεις καὶ εἶναι ἀχρεῖαστο νὰ σὰ
περιγράψω· ἐκὶδ ποῦ ἤθελα νὰ σοῦ πῶ εἶναι ὅπως ἐδιάβασα στὸ
Λύχο ἓνα ὁρθράκι ἀπάνου σὰ φουντόματα: Ὁ Λύχος πέρνει
κρία καὶ ἀδιάφορα τὴ δουλιὰ καὶ σὰ νὰ πῇ συμφωνάει μὲ ἓνα
κάποιον Φίλο του Χ. καὶ γιὰ ὑπεράσπισί μας μάντεψε τί λέει;
« ἀμε δὰ » λέει « τὸ ἀγαποῦμε ὀλιγότερο
ἀν ἑλθάνε τὸ γλυκὺ νὰ γένουνε γελοῖ-
αι; » (!!!) Μα τέτοια ὑπεράσπισι, Λύχνε μου, εἶναι καθαρὴ προσ-
βολὴ ἐναντίον τοῦ γυναικῶνε ὁποῦ, μὲ τὸ μέσος μου, σοῦ λένε
ὅπως τὸ ἔχῃς τὸ γυναικίνο δὲν ἔχασε οὔτε τὴν γλῶσσα οὔτε τὸ
πνεῦμα του γιὰ νὰ ὑπερασπίζεται καὶ μονάχο του, ὄντες δὲ ἄπο-
νι ἄνθρωπ. ἓνα συνήγορο στὴ μέση τοῦ 19,ου αἰῶνος. Ὁ Μα-
κάριος μάλιστα γιατί δὲν ἔρχεσαι πάλι νὰ ντροπισῇς τὴν νέα
ἐποχὴν, ἐτότες οἱ Καβαλιέριδες ἐγενόντανε τρελοὶ καὶ ἀ-
καταστάτοι, καὶ τώρα πρέπει ἐμεῖς νὰ γενομάσθῃ κατὰ τὸ Λύχνο
ἀκαταστάτοι ὅπως ἂν γιὰ κάτι μικρὰ ἀστοπίματα, ὁποῦ ἀρ-
μοῦν μὲ τὸν καιρὸν, μὴ μὲν πορὰ νὰ προξενήσουνε ἔπρεπε μὲ μίαν
νὰ τὴ καταδικάζει τὸ θάνατο, λησμονόντας ὅλα τοὺς τὰ προτ.

ΤΡΟΦΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

κατακατα καὶ τὴν εὐχαρίστησιν (ἀχάριστοι !!) ὅπου σᾶς προσ-
καλεσθῶν, εἶπεν τὸ ἴδιον σὶ νὰ θέλετε νὰ κόψετε τὰ χέρια σας
καὶ τὰ πόδια σας· διατὶ δύνουνε καμμία φορὰ γροθιές καὶ κλο-
πῆς· — ὁ φαρμακὸς φέρει ὅλους τοῦ σκύλου τοῦ Κόσμου
καὶ καμμία φορὰ μορικοὶ ἀπὸ δαύτους λυσιάζουνε — νὰ μὴ
κατακατα εἰς σπῆτια γιὰ νὰ μὴ πλακόνεστε ἀπὸ τοῦ σεισμοῦ·
καὶ καμμὴ νὰ μὴ παντρεύεσθαι γιὰ νὰ μὴ

Καὶ μέσῃ σὶ τόσα καὶ τόσα τους προτερήματα φθάνει νὰ με-
λετήσω δὲ ἢ τρεῖς γιὰ νὰ βουθάνω ὅλους τοὺς ἐχθροὺς τοῦ μα-
λακώφου !! κυττάζεται π. χ. ἐκίς τοῦ ψυλῆς καὶ ἀχαμνῆς ὅπου
εἰς αὐτὸ τοῦ στενοῦ βελισσιῦ ἦτανε ἡ δίστυχε· σὰ σκουδῶδῦλα,
τοῦ μετὰ τὰ φουντονὸ μαλακῶφου δὲ σᾶς φαίνονται μεταμορφω-
μέναι· — κίτι κοντὲς ὅπου πρὶν μαλακοφίῳ ἦτανε σὰν μπάμπα-
λα, γδίστετες· τώρα ἂ δὲ κάνουνε μ' ἕνα μέτριο μαλακῶφου τὴ φι-
γυρίτσου !! — Κυττάζεται ὅσες ἔχουνε ὁμορφα ποδάρικα τί καλὰ
ποῦ σας τὰ δείχνουνε ἐξ' αἰτίας τοῦ μαλακῶφου ! — ῥύξεται
καὶ κατὰ μας μέσῃ σὲ μιὰ δεκαρὶχ παντρεμένες, χηράδες, κο-
πέλλες, ἀνύπαντρες, νῆς καὶ γρηαῖς καὶ πέσμουτε ἂν μπορῆτε νὰ
διακρίνετε ποιὲς εἶναι καὶ ποιὲς δὲν εἶναι ! τὸ μαλακῶ-
φου σκεπάζει κάθε ἀηδία, κάθε σκάνδαλο, καὶ τὸ μαλακῶφου στυ-
φώνει· — Πίνετε στὸ θέατρο καὶ κύταξε ἐκεῖνη τὴν Κυρία μέσ' τὸ
τὸ θεωρεῖο της, κάνει μία κάψα ἀνυπόφερτη, εἵσασθε οὔλοι πι-
νένοι στὸν ὕδρωτα, καὶ ἐκεῖνης οὔτε πού τὴ φαίνεται, γιατί·
γιατὶ καθὼς ἐμπῆκε στὸ θέατρο ἔμπασε ὅζουθε μετὰ τὸ μαλακῶ-
φου τὴ ἀγέρα δροσερῶνε, καὶ ἐκίς ὁ ἀγέρας τὴ ἔμεινε, καὶ ἔτσι
ἐκίς τῆς τοῦ μαλακῶφου, ἔχει μὴν ἀτμοσφαιροῦλα ὅλων δι-
όλων διανοητικὴ ἀπὸ τὴ δική σας πού τὴν βαστάζει δροσερὴ, καὶ
ὁ Κόσμος ἂς φρίγεται — πόσα καὶ πόσα ἐμπόρια νὰ πῶ γιὰ τὰ
μαλακῶφου, μὴ δὲ θέλω διαβόλέ μου νὰ σὲ στχυρώσω περισσότερο,
ἔχει γιὰ λοιπὸν καὶ κάπου κάπου, ἂν μοῦ δώσης τὴν ἄδεια, θὰ
σὺ στέρω τίποτις γυναῖκιο ἢ παιδιαρίστικο.

Ἡ συνδρομητησά σου
Α. Μ.

Κωμικῆς Ἀρχῆς τραγικὸν τέλος.

Χωρὶνός τις, ὁ ὀνοματι Θωμᾶς, κατέλαθε τὴν σύζυγον εἰς τὰς
ἀγκυλὰς κωμικοῦ θηλυδρίου τῆς πόλεως, ὅστις τὴν κατέφειλε μεθ'
ἑαυτοῦ τῆς ζήσεως· ὁ Θωμᾶς, δικαίως ὀργισθεὶς, ἀπήτησε ἀπὸ τὸν
Κύριον Πόλον, (οὕτω ὠνομαζέτο ὁ νεανίας) ἀνταξίαν ἐκνοποίησιν,
ὁ Κ. Πόλος, χωρὶς ποσῶς νὰ τὰ χάσῃ, καγγίτσας ἀνέκρτζε·

ΙΑΚΟΒΑΤΙΔΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΟΥ

— Φίλε μου, δὲν σοῦ χρεωστῶ παρὰ μία δεκαεὶς φιλιὰ, ποῦ μοῦ
 ἔδωκε ἡ γυναῖκα σου, φέρε μου, ἂν θέλῃς, χαρτὶ κονδίλι καὶ με-
 λίνη καὶ σοῦ τὰ πληρώνω εὐθύς, λαβὼν δὲ τὸν κάλαμον ἐξέδιδε
 τὸ ἐπόμενον συναλλάγμα.

—ο—

Α. — Τῇ 15 ἰουνίου 1858

Διὰ φιλιὰ 10.

Πλήρωσον ἐν ὄψει, δυνάμει τῆς μοναδικῆς μου ταύτης συναλ-
 λαγματικῆς, εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κ. Θωμᾶ φιλιὰ δέκα, ἀ-
 ζαν ἔλαβα τοῖς μετριοῖς παρὰ τῆς Θομιῶσας, καὶ θέσον αὐτὰ εἰς
 τὸν τρεχούμενόν μου.

Ἰωάν. Πόλος.

Πρὸς τὴν Κυρίαν Ἰωάννου Πόλου.

- Ὅχι καὶ ξεφορτόσουμε.
- Τί εἶναι τοῦτο;
- Ἐνα συναλλάγμα ἀπάνου στὴν γυναῖκα μου
- Ἀμιδὰ εἶσθαι νυμφευμένος;
- Ὁχι, ἀλλὰ ποῖος ἤξερει, μπορεῖ νὰ κάμω, κχιμὰν ὦρα, καὶ
 τοῦτην τὴν ἀλαλιὰ.

Ταῦτα εἰπὼν ἀνεχώρει.

Ὅτε ἐξέδιδε τὴν ἀλόκοτον ἐκείνην ὑποχρέωσιν, ὁ κομψὸς μας
 κείνος ἦν μακρὰν τοῦ νὰ συλλογίζεται γάμους, ἀλλ' ἡ τύχη, μετὰ
 τρεῖς μῆνας, τοῦ ἐπρόσφερε νὰ διαπραγματευθῇ πλουσιώτατον συ-
 νταγματάρχη μετὰ τὸ ὅποιον ἤθελε θεραπεύσει πολλὰς τοῦ πληγὰς καὶ
 ἔλαβε εἰς ἐντιμον συνδιαλλαγὴν μετὰ τοῦ πιστωτῆς του, τῶν ὁποίων
 τὸ ὄνομα λεγέων. Εἶχε ὑπερβῇ ὅλα τὰ προσκόμματα, εἶχε τα-
 πινώσει ὅλους τοῦ τοῦ ἀντιζήλους, εἶχε φθάσειν ἤδη ἡ παραμονὴ
 τῆς σωτηρίας του... ὁπότεν εἶς ἐκ τῶν ἀποτυχόντων ὑποψηφίων
 παρουσιάζεται κομιστὴς τῆς παραδόξου συναλλαγματικῆς, τὴν ὁ-
 ποίαν ὁ Θωμᾶς τοῦ εἶχε ὀπισθογραφῆσει, δυνάμει ἐνὸς καλοῦ πο-
 τοῦ, καὶ ἀπαιτεῖ ἀμέσως τὴν ἀπόσβεσίν της· ἐννοεῖται οὐλοθεν ὅτι
 ὁ κομψὸς ἀπεποιήτο νὰ ἐξωφλήσῃ καὶ ἐκεῖνο τὸ ἀπροσδόκιστον
 γινώσκοντος τοῦ συζύγου της καὶ ὁ σύζυγος πάλιν διεμαρτυρεῖτο ὅτι τὴν
 ἐκείνην ἀντισημειώμενος, ὁ κομιστὴς ὅπως ἐξέθετο τὸ δῖαμα ὅ-
 τι ὁ κομψὸς ἦν ὁ πλῆρωμας, τὸ ὅποιον ἐπὶ τὴν ἐκείνην εἰς
 τὴν αὐτὴν προκλήσεως πρὸς τὸν ἐκδότην, ὁ πτωχὸς μελλοντικῶς
 ἐπὶ τὴν νῦν δεχθῇ, ἐπιπτε θῦμα τῆς ἀνοησίας του καὶ μετὰ
 τρεῖς μῆνας ὁ Κομιστὴς τοῦ συναλλάγματος ἐνυμφεύετο τὴν νέαν,
 καὶ τοῦ ὁποῖον λέγουσιν τὸ ἐπληρώθη σὺν τόκοις, ἀνατοκισμοῖς
 καὶ ἔξοδοις.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑἴΓΥΠΤΟΥ

Ἡσυχάζειν ἐπὶ τῇ ἑκτρώμα, τοῦ ὁποίου τὴν γέννησιν ἀνεγγεί-
λαμεν εἰς τὸ προλαβόν μας φύλλον, ἠθέλησε νὰ θέσῃ εἰς πρᾶξιν τὸ
τῆς αὐτῆς παροιμίας. « Ἐκάτσε ἡ πομπὴ στὸ δρόμο καὶ γελάει
καὶ τὰς διαβόλους ». Τὸ στενὸν τοῦ φύλλου δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ
ἐκτεταθῶμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

TEATRO CEFALO.

Traviata.

Prima Donna Oh quanto sei bella! Oh quanto sei vez-
zosa d'orefice mi sembri una bottega!... Fa però tutto il suo
possibile per invertirsi della sua parte e s'anco non ci riuscis-
se, come la Cortesi di felice memoria, le farebbe più onore
che torto—Come cantante al Diavolo piace, quantunque certe
stittiche persone gridino che lo spartito si a stato trasportato,
in grazia sua, mezzo tuono sotto, e ehe la sua parte sia ri-
dotta più persottana che per soprano. Si trovano tanti e tanti
gusti in questa nostro isolotto che per contentarli tutti s'
impazzi rebbe!...

Tenore—Povero giovane grazioso tanto! è veramente
peccato che gli sia capitato, uno spartito dove, come attore, si
trovi tanto imbarazzato!!

Baritono — Oh come sei mutato!! quanto ti pesa
quel tuo mantelluccio da padre nobile e quella tua malac-
concia parzucca!! la parte del buon Germoni non è, al certo, per
te! daltronde si può far divinamente bene da Rigoletto, da
Nabuco, da Attila, o da Machetto e non riuscir ne' padri di
dozzina.

Complimentiamo, sinceramente, la nostra buona Impresa
pei magnifici vestiarij, scenarij e attrezzi di scena che in qu-
esta opera gsnerosamente ci offrì. Possiammo dire che se l'
anno scorso abbiamo ben inteso la Violetta quest' anno, l'ab-
biamo, almeno, ben veduta. Il Diavolo le osserva che più di
rado che ella ci darà cotesta opera e meglio sarà pel suo pro-
prio interesse, poiché non solamente ognun degli spettatori
la sa a mente, come il pater noster, ma che anco i scagni
e le quinte potrebbero oramai recitarcela.

‘Ο Ὑπερβυος ἐκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. »